21/01/2021

Η θαυμαστή ιστορία της εικόνας της Παναγίας Παραμυθίας

/ Ορθόδοξες Προβολές

Σήμερα 21 Ιανουαρίου τιμάται η Σύναξη της Υπεραγίας Θεοτόκου της Παραμυθίας. Πολλά είναι τα θαυμαστά γεγονότα που έχει επιτελέσει η χάρις της Παναγίας της Παραμυθίας.

Η Παναγία η Παραμυθία ενεργεί κατά ένα ιδιαίτερο τρόπο θαύματα στις ψυχές των πιστών. Παρηγορεί τους θλιβομένους, παραμυθεί τους ολιγοψύχους, παρακινεί σε μετάνοια, «πληροφορεί» τους ευχομένους.

Το ιστορικό της θαυματουργού Εικόνας

Ανεβαίνοντας τη σκάλα που βρίσκεται στα αριστερά της κεντρικής πύλης του καθολικού της Ιεράς Μεγίστης Μονής Βατοπαιδίου υπάρχει παρεκκλήσιο αφιερωμένο στην Παναγία την Παραμυθία. Μέσα σ’ αυτό μεταφέρθηκε μετά την τέλεση του θαύματος, που θα περιγράψουμε, η θαυματουργή εικόνα της Παναγίας, τοιχογραφία του 14ου αι. που βρισκόταν άλλοτε στη δεξιά άκρη του εξωνάρθηκα.

Παλαιά υπήρχε η συνήθεια, βγαίνοντας οι πατέρες από το Καθολικό, μετά το τέλος της ακολουθίας του Όρθρου, να ασπάζονται την εικόνα της Παναγίας που υπήρχε στον εξωνάρθηκα. Εκεί ο Ηγούμενος έδινε τα κλειδιά της κλεισμένης για τις βραδυνές ώρες πύλης της Μονής στον θυρωρό για να ανοίξει.

Κάποια χρονιά, αρχές του 14ου αι., στις 21 Ἰανουαρίου, τελείωσε ο Όρθρος. Οι πατέρες αποσύρθηκαν στα κελλιά τους για να αναπαυθούν, μέχρι να αρχίσουν τα καθημερινά τους διακονήματα. Τότε θα ανοιγόταν και η πύλη της Μονής. Δεν γνώριζαν ότι έξω από αυτήν παραμόνευαν πειρατές,- τότε ήταν μάστιγα στο Αιγαίο πέλαγος-, που την είχαν περιλυκλώσει, έτοιμοι να εισβάλλουν για να καταστρέψουν τα πάντα.

Στο ναό βρισκόταν μόνος ο Ηγούμενος, αφοσιωμένος στην προσευχή του. Πετάχτηκε ξαφνικά ακούοντας μια φωνή, που δεν έμοιαζε με φωνή ανθρώπου. Έντρομος κοίταξε γύρω του. Δεν είδε κανένα. Έξάλλου κανένας δεν ήταν μέσα στό

ναό. Και όμως κάποιος μίλησε. Συγκέντρωσε την προσοχή του και γεμάτος φόβο κατάλαβε ότι η φωνή προερχόταν από την εικόνα της Θεομήτορος. Με ευλάβεια τέντωσε το αυτί του για να ακούσει. Άκουσε τότε τη φωνή της Παναγίας να λέει: «Μην ανοίξετε σήμερα την πύλη της Μονής, αλλά αφού ανεβείτε στα τείχη, να διώξετε τους πειρατές».

Κατάπληκτος ο Ηγούμενος προσήλωσε τα μάτια του στην εικόνα της Θεοτόκου. Αντίκρυσε τότε ένα εκπληκτικό θαύμα.

Η μορφή της Παναγίας ήταν ζωντανή. Το βρέφος Ιησούς που κρατούσε στα χέρια της πήρε και αυτό ζωή. Κίνησε το δεξί του χέρι και έκλεισε το στόμα της αγίας Μητέρας του, στρέφοντας προς αυτήν το φωτεινό πρόσωπό του.

Μια γλυκιά παιδική φωνή ακούστηκε να λέει: «Μη, Μητέρα μου, μην τους το λες. Άφησε τους να τιμωρηθούν, όπως τους αξίζει, γιατί αμελούν τα μοναχικά τους καθήκοντα».

Τότε η Κυρία Θεοτόκος με μεγάλη μητρική παρρησία προς τον μονογενή Υιόν της, σήκωσε ελαφρά το χέρι, συγκράτησε το χεράκι του, έκλινε λίγο προς τα δεξιά το θείο της πρόσωπο και επανέλαβε πιο έντονα : «Μην ανοίξετε σήμερα την πύλη της Μονής, αλλά αφού ανεβείτε στα τείχη, να διώξετε τους πειρατές…Και κοιτάξτε να μετανοήσετε, γιατί ο Υιός μου είναι οργισμένος μαζί σας». Επανέλαβε δε και για τρίτη φορά την προειδοποίηση: «Σήμερα, μην ανοίξετε την πύλη της Μονής…». Μετά το διάλογο η Κυρία Θεοτόκος και το Πανάγιο Βρέφος της αποκαταστάθηκαν πάλιν σαν εικόνα.

Ο Ηγούμενος γεμάτος θαυμασμό συγκάλεσε όλους τους Πατέρες, διηγήθηκε σ’ αυτούς τα υπερφυσικά γεγονότα που συνέβησαν και τους επανέλαβε τα λόγια που είχε ακούσει από τα χείλη της Παναγίας και του Θείου Βρέφους προς την Μητέρα του.

Όλοι με κατάπληξη στράφηκαν προς το μέρος της θαυματουργού εικόνας. Και η κατάπληξη τους αυξήθηκε. Η παράσταση της εικόνας είχε μεταμορφωθεί. Η σύνθεση μεταβλήθηκε ολοκληρωτικά και δεν έμοιαζε καθόλου με την παλαιά εικόνα. Διατηρήθηκε η μορφή όπως φαίνεται σήμερα. Η Παναγία να κρατά το χέρι του Χριστού κάτω από το στόμα της και να κλίνει το κεφάλι της δεξιά για να το αποφύγει. Η έκφραση του προσώπου της είναι γεμάτη απέραντη επιείκεια, αγάπη, συμπάθεια και μητρική στοργή. Ο Χριστός παρόλο που παριστάνεται ως βρέφος έχει αυστηρό πρόσωπο ως Κριτής.

Η εικόνα αυτή είναι πράγματι αχειροποίητος, διότι κατασκευάστηκε στη μορφή που είναι σήμερα, όχι από ανθρώπινο χέρι, αλλά από τη Χάρη του Θεού, μετά τη

θαυματουργική επέμβαση της Παναγίας μας για τη διάσωση της Μονής. Ονομάστηκε «Παναγία Παραμυθία», δηλαδή Παρηγορήτρια. Και δικαίως· διότι όπως λένε οι προσκυνητές της Μονής, που δεν χορταίνουν να την βλέπουν, η θέα της γλυκιάς έκφρασης του προσώπου της Παναγίας ξεκουράζει, αναπαύει, γαληνεύει και παρηγορεί τη ψυχή του ανθρώπου.

Με το θαύμα αυτό φανερώνεται για άλλη μια φορά η μητρική παρρησία της Θεοτόκου στο να μεσιτεύει για τις αμαρτίες των ανθρώπων «προς τον Υιόν και Θεόν της» και οι σωτήριες πρεσβείες της με τις οποίες απαλάσσονται από τα δεινά που δίκαια τους αξίζουν για το πλήθος των αμαρτιῶν τους.

Η εικόνα μεταφέρθηκε στο ιδιαίτερο παρεκκλήσιο της Παραμυθίας. Μπροστά σ’ αυτήν οι μοναχοί διατηρούν ακοίμητο κανδήλι, ψάλλουν καθημερινά Παράκληση και τελείται κάθε Παρασκευή Θεία Λειτουργία. Παλαιότερα υπήρχε η συνήθεια οι κουρές των μοναχών να γίνονται σ’ αυτό το παρεκκλήσιο.

Με αυτή την εικόνα συνδέεται και ο βίος του Ὁσίου Νεοφύτου, ο οποίος διετέλεσε «προσμονάριος», δηλαδή φύλακας και διακονητής του παρεκκλησίου της Παραμυθίας.

Ο Ὅσιος βρισκόταν σε αποστολή και υπηρεσία εκ μέρους της Μονής για ένα χρονικό διάστημα σε κάποιο μετόχι της, στην Εύβοια. Εκεί αρρώστησε βαρειά. Παρακάλεσε τότε την Παναγία να τον αξιώσει να πεθάνει στη μονή της μετανοίας του. Άκουσε αμέσως τη φωνή της Παναγίας να του λέει: «Νεόφυτε, πήγαινε στη μονή σου και μετά από ένα χρόνο να ετοιμασθείς για την έξοδο σου από τη ζωή». Ευχαριστώντας θερμά την Παναγία ο Όσιος για την παράταση της ζωής που του δόθηκε, είπε στον υποτακτικό του να ετοιμασθούν για την επιστροφή στη μονή.

Πράγματι, μετά την παρέλευση ενός έτους, μια μέρα αφού κοινώνησε τα άχραντα μυστήρια, ανεβαίνοντας τη σκάλα μπροστά από το παρεκκλήσιο της Παραμυθίας, άκουσε πάλι τη φωνή της Παναγίας: «Νεόφυτε, ο καιρός της εξόδου σου έφθασε». Όταν πήγε στο κελλί του αδιαθέτησε και αφοῦ έλαβε συγχώρηση από όλους τους πατέρες της αδελφότητας, παρέδωσε το πνεύμα του στον Κύριο.

Θαυμαστές μαρτυρίες για την Παναγία την Παραμυθία

Αναφέρονται στη συνέχεια μαρτυρίες για τις θαυματουργικές επεμβάσεις της Παναγίας της Παραμυθίας, της παρηγορήτριας των Ορθοδόξων Χριστιανών, που πραγματοποίησε διά της ιεράς εικόνας της.

«Μέχρι σήμερα είμαι καλά».

Αραδίππου, Κύπρος

«Έγινε θαύμα στο πόδι μου στις 22 Ιουνίου το 1992. Σας γράφω σχετικά με αυτό. Το πόδι μου με πονούσε πολύ στο γόνατο και δεν μπορούσα να κατέβω σκαλιά ή να ανέβω. Γι' αυτό πήγα στον γιατρό, ο οποίος και μου είπε ότι πρέπει οπωσδήποτε να κάνω εγχείρηση· διαφορετικά θα κουτσαίνω. Ήταν 15 Ιουνίου το 1992. Του είπα ότι τώρα δεν μπορώ, γιατί φεύγω για το Άγιον Όρος. Αυτός επέμενε και μου είπε ότι αν πάς με αυτό το πόδι στο Άγιον Όρος, στο τέλος θα σε φέρουν με το φορείο. Εγώ του είπα ότι θα πάω και δεν με νοιάζει. Έτσι και έγινε.

Ήρθα στο Άγιον Όρος μαζί με άλλους φίλους...Όταν ήρθαμε στο Βατοπαίδι στην Εκκλησία προσευχόμουν στην Παναγία. Σε όλη τη διάρκεια της θείας Λειτουργίας έλεγα: «Παναγία μου, θεράπευσέ με». Στις 6 περίπου η ώρα, το πρωΐ, μου φάνηκε στο εικόνισμα της Παναγίας ότι ξεχώρησε η Παναγία και ένοιωσα μεγάλη χαρά, αγαλλίαση και δεν μπορούσα να το εξηγήσω. Όταν τελείωσε η θεία Λειτουργία και βγήκαμε έξω από το ναό, ο π. Εφραίμ ήταν στο εκκλησάκι της Παναγίας της Παραμυθίας. Δεν είχε τελειώσει ακόμη. Είπα στην παρέα μου να ανέβουμε εκεί και μετά να πάμε στην τράπεζα. Συμφώνησαν. Ήρθε ο ξάδελφός μου για να με βοηθήσει να ανέβω τη σκάλα προς το εκκλησάκι της Παραμυθίας. Στο πρώτο σκαλί δεν ένοιωσα πόνο στο πόδι μου· τότε δοκίμασα το δεύτερο, τίποτα· στο τρίτο σκαλί το πίεσα για να δώ, και πάλι δεν ένοιωσα πόνο, οπότε έσπρωξα τον ξάδελφό μου και άρχισα να τρέχω πάνω προς το παρεκκλήσιο της Παραμυθίας και κλαίγοντας φώναζα ότι έγινε θαύμα.

Όταν γυρίσαμε στην Κύπρο πήγα στον γιατρό μου και του είπα να με εξετάσει. Όταν με εξέτασε μου είπε ότι το πόδι μου είναι καλύτερο από το άλλο. Τότε εγώ τον ρώτησα αν πιστεύει στα θαύματα και μου είπε· «ναί, πιστεύω». Εγώ του είπα το περιστατικό και μου είπε· «Δοξάζω το όνομά της· Ανδρέα μου είσαι μια χαρά». Και μέχρι σήμερα είμαι καλά...»

Με σεβασμό

Ανδρέας Ευαγγελίδης

«Είδα την Υπεραγία Θεοτόκο να περπατά στην αυλή της Μονής».

Λεμεσός, Κύπρος

«Το έτος 1994 επισκέφθηκα το Άγιον Όρος με τρία από τα αγόρια μου...Στην Ιερά Μονή Βατοπαιδίου, όπου φιλοξενηθήκαμε τις περισσότερες ημέρες της παραμονής μας, είδα την Υπεραγία Θεοτόκο να περπατά μέσα στη Μονή. Το γεγονός συνέβη

ως εξής: Καθόμουν έξω από την τράπεζα, όταν είδα μία μοναχή να περπατά στην αυλή της Μονής. Ερχόταν από την πλευρά του Καθολικού και κατευθύνθηκε προς το μαγειρείο όπου και εισήλθε. Ήταν ψηλή με ρωμαλέα κορμοστασιά και πλήρες γυναικείο μοναχικό ένδυμα. Αφού πέρασαν μερικές στιγμές βγήκε από το μαγειρείο, περπάτησε κατά μήκος του κτιρίου, και κοντά στο Καθολικό, όπου είναι το παρεκκλήσιο της Παραμυθίας και εισήλθε ξανά στο κτίριο της Μονής. Η πρώτη μου αντίδραση ήταν μεγάλη έκπληξη: «Βρίσκεται γυναίκα και μάλιστα μοναχή στη Μονή; Πώς γίνεται; Είναι κάπου κρυμμένη; Μετά σκέφτηκα ότι γνωρίζω τον Ηγούμενο και τους μοναχούς και αυτό είναι αδύνατον. Αρα τί βλέπω;»…

Πέρασαν περίπου έξι μήνες, όταν μία ημέρα παρακολούθησα στην τηλεόραση μία συνέντευξη του Ηγουμένου της Μονής Βατοπαιδίου πατρός Εφραίμ, στην οποία έλεγε ότι διάφοροι προσκυνητές, που επισκέφθηκαν την Μονή Βατοπαιδίου, είχαν δεί την Υπεραγία Θεοτόκο στην Μονή- και μερικοί από αυτούς σκανδαλίστηκαν νομίζοντας ότι ζούσε γυναίκα στη Μονή. Αμέσως ήρθε στη μνήμη μου το συμβάν της δικής μου οράσεως και κατάλαβα ότι η γυναίκα που είδα ήταν η Υπεραγία Θεοτόκος.

Τα χρόνια που ακολούθησαν ήταν δύσκολα για την οικογένεια μου…Η εμπειρία που είχα ήταν μεγάλο στήριγμα στις δοκιμασίες που ακολούθησαν. Οι κινήσεις της Παναγίας μας, όταν την είχα δεί στο Βατοπαίδι, έδειχναν μεγάλη μέριμνα και φροντίδα. Η συγκατάβασή της στην αμαρτωλότητά μου φανερώνει απέραντη μητρική αγάπη, και τέλος η εκρηκτική επιβεβαίωση της παρουσίας της ανάμεσά μας θα είναι πάντοτε πηγή ελπίδας και πίστεως για την σωτηρία μας…».

Η Παναγία με τις ευχές σας πάντοτε να μας στηρίζει

Σταύρος Σταύρου

Επέμβαση της Παναγίας.

26/10/1997

Αγλαντζιά, Κύπρος

«…Αισθάνθηκα και εγώ αλλά και ο σύζυγός μου, την παρουσία της Παναγίας της Παραμυθίας όταν ο σύζυγός μου, έκανε μια πολύωρη καρδιοχειρουργική επέμβαση στο Ισραήλ. Η Κυρία Θεοτόκος ρύθμιζε όλα τα μικροπροβλήματα λίγο πρίν, κατά τη διάρκεια του χειρουργείου αλλά και κατά τη διάρκεια της ανάρρωσης…»

Δοξασμένο το όνομά σου Παναγία μου

«Τα πόδια μου σιγά σιγά άρχισαν να μην με πονούν».

Μαγούλα, Πάτραι

«Εργάζομαι σε μία ιδιωτική εταιρεία με την ιδιότητα του αποθηκαρίου. Έχω επισκεφθεί την Ιερά σας Μονή δύο φορές. Την πρώτη τον Αύγουστο του 1995 και την δεύτερη τον επόμενο χρόνο. Την δεύτερη φορά όταν συναντήθηκα με τον Καθηγούμενο και συγκεκριμένα στο προαύλιο έξω από το Καθολικό του παρέδωσα μία ασημένια πλάκα που ήταν χαραγμένα επάνω της δύο γόνατα. Του διηγήθηκα δε την ιστορία σχετικά με την πλάκα, η οποία είναι η εξής:

«Η εργασία μου έχει πολλή ορθοστασία και αναγκάζομαι να σηκώνω αρκετά βάρη κατά τις μετακινήσεις των εμπορευμάτων. Με τον καιρό άρχισε να δημιουργείται ένα πρόβλημα με τα γόνατά μου από την κούραση της εργασίας μου. Πήγα σε γιατρό και έκανα κάποια θεραπευτική αγωγή. Αποδείχθηκε πως δεν ήταν αρκετή για το πρόβλημά μου, με αποτέλεσμα να έχω σαν δεύτερη λύση την χειρουργική επέμβαση. Έτσι πέρασε αρκετός καιρός χωρίς να γίνεται τίποτα, και το πρόβλημα να παραμένει. Ερχόμενος στην Ιερά Μονή την πρώτη φορά θαύμασα το κάλλος από τις πολλές θαυματουργές εικόνες της Υπεραγίας Θεοτόκου. Ακουσα από τον μοναχό που έκανε ξενάγηση και έλεγε την ιστορία και τα διάφορα θαύματα της κάθε εικόνας και αμέσως αισθάνθηκα την ανάγκη και την επιθυμία να κάνω μια μικρή προσευχή, παρακαλώντας την Υπεραγία Θεοτόκο να κάνει ένα μικρό θαύμα για μένα…

…Πέρασε λίγος καιρός και τα πόδια μου σιγά σιγά άρχισαν να μην με πονούν. Το θαύμα έγινε. Έτσι ερχόμενος τον Αύγουστο του 1996, πρώτο μου μέλημα ήταν να έρθω στη Μονή σας και να εκπληρώσω την υπόσχεσή μου.

Ευχαριστώ και δοξάζω ολόψυχα την Υπεραγία Θεοτόκο για την μεγάλη χάρη που έκανε σ’ εμένα τον αμαρτωλό…

Η Υπεραγία Θεοτόκος με τις ευχές και προσευχές σας,

νά βοηθά όλον τον κόσμο

Αθανάσιος Σκούτας

Τα θαυμαστά αυτά γεγονότα αναφέρονται στο βιβλίο της Ιεράς Μεγίστης Μονής Βατοπαιδίου «Θαύματα Παναγίας Παραμυθίας και Παναγίας Παντανάσσης».